

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Koristne prejemati upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 30

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 225.

V Ljubljani, v sredo 1. oktobra 1890.

Letnik XVIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. oktobrom prične se nova naročba na zadnje četrletje

„SLOVENCA“,

h kateri najljubše vabi

opravništvo.

Cena naročnini razvidi se na glavi lista, a na naročnike, ki se oglašajo, pa ne določijo naročnine, se ne ozira.

Shod slovenskih poslancev.

I.

Jutri se snidejo v Ljubljani iz vseh slovenskih pokrajin državni in deželni poslanci, katerim se bodo pridružili, kakor čujemo, tudi hrvaški zastopniki iz Istre, da sestavijo za bližnjo prihodnost nekak akcijski program, po katerem naj bi se v prvi vrsti državni poslanci potegovali za pravice našega naroda, katere nam naši narodni nasprotniki še vedno smešijo in kraté z vsemi mogočimi sredstvi.

Vsi veljavnejši listi v Avstriji pečali so se s tem shodom, kar priča, da mu pripisujejo posebno politično važnost. Kar se nas tiče, le z veseljem pozdravljamo slovenske zastopnike v naši prestolnici, dasiravno ne moremo zamolčati, da je z ozirom na megleno in negotovo bližnjo bodočnost v notranji politiki avstrijski sedanji čas kolikor mōči neugoden. Vsled tega od prvega shoda slovenskih poslancev ne pričakujemo posebnih vspehov za slovenski narod, vendar pa bode imel gotovo to dobro posledico, da se zastopniki iz raznih pokrajin spoznajo po mišljenju in kolikor mogoče zjedinijo vsaj o tem, kar mora slovenski narod po svojih zastop-

nikih najprvo zahtevati, da si zagotovi svoj obstanek in nekako ogradi svoje meje. Posamezni poslanci bodo imeli priliko, da v pravi luči osvetlé razmere v obmejnih pokrajinah, kar je v listih večkrat nemogoče.

Neugodne časovne razmere so Slovence razdelile v več pokrajin. Izvzemši Kranjsko v zadnjem času so v vseh ostalih pokrajinah Slovenci več ali manj izročeni milosti in nemilosti nasprotnih večin. Nemci in Lahji so do najnovejše dobe na Stajarskem, Koroškem, Goriškem in v Trstu naravnost prezirali slovenske težnje in zadušili vsako svobodnejše gibanje slovenskega življa. Ker pa se je začel slovenski rod zavedati svojih državljanskih pravic, rasti je začel odpor z nasprotnih dveh strani. Toda to ne sme motiti rodoljubov, da bi odložili orožje v pravičnem boju za svetinjo naroda, temveč mora jih le navduševati za vstrajnost in odločnost v zakonitih mejah.

Vsi slovenski listi brez izjeme pa so že neštivilnokrat naglašali in naši poslanci na Dunaju opetovano naštevati vzroke, da za nas Slovence še približno ni izvršeno načelo enakopravnosti, in to velja posebno za slovenski del Koroške. Jeden glavnih vzrokov je ta, da so Slovenci na Štajerskem in Koroškem takorekoč prikovanani na večini, ki jim doslej niste nikdar hoteli biti pravični; v ostalih pokrajinah pa so Slovenci vsled raznoterih neugodnih razmer v odločilnih zborih in zastopih nasproti umetno sestavljenim večinam. Zato ni čudno, ampak popolnoma naravno, da so se že od l. 1848 čuli več ali manj pogosti glasovi o združenju razkosanega slovenskega ozemlja pod tem ali onim imenom.

Ne zakrivajmo si resnice, da je to združenje vseh Slovencev v jedno upravno celoto po človeškem računu še za dolgo bodočnost le idejal, s katerim se pač more časnikarstvo baviti ter oživljati vedno to idejo, a realni politiki morajo sicer imeti ta idejal pred očmi, vendar pa bodo gledali v prvi vrsti na

to, da postavijo temelj temu, kar želimo kdaj doseči kot svoj namen na korist avstrijski državi in narodu našemu. Idealizma torej v časnikarstvu ne smemo nikdar pogrešati, brez tega ni navdušenja, ni veselja in poguma, a ne zvrčamo vse krivde na naše zastopnike v postavodajnih zborih, če se nam naš program ne zvršuje po naši želji, kakor si ga slikamo v lepi luči.

Tako se zadnji čas zopet glasneje pojavljajo glasovi o „Zjedineni Sloveniji“, „Iliriji“, da celó o nekakem združenju jugoslovanskih pokrajin v upravno celoto. O tem hočemo svoje mnenje izraziti v prihodnji številki. Te vrstice pa danes končamo z odkritosrčno željo, da bi jutrnji shod slovenskih poslancev bil vsaj prvi korak do skupnega namena, prva etapa do idejala. V to svrhu kličemo vsem zastopnikom slovenskega rodu ob Dravi, Savinji, Savi, Soči in Adriji, kakor tudi onim bratskega rodu iz kršne Istre: Srčno pozdravljeni v slovenskem središču!

Nemške naselbine na Ruskem.

VIII.

Kar se tiče verozakonske propagande Nemcev na Ruskem, pokazali so ruski časopisi že lani v septembru na njen politični, za državo prav nevarni značaj, ki se pokazuje v takozvanej „štundi“. Od tega časa so dobili tudi ostali, ki niso hoteli s početka to verjeti, ter so o tem dvojili in na vsak način izpričevali to propagando, čisto drugi pojem o nevarnosti te sekte; a še bolj so jih o tem prepričali pogosti dopisi v časopisih iz raznih ruskih krajev z juga in jugozapada, ker so še bolj potrdili nevarnost te nemško-štundistične propagande za državo. Kot primer bomo naveli tukaj nekoliko takih glasov, iz katerih se vse to najbolj razvidi.

Časopis „Kijev. Slovo“ javlja, da je kmetsko ljudstvo, kakor trdijo duhovniki, iz vasi Ploske pre-

LISTEK.

Radinje.

Zgodovinska povest Jana Podhajského. — Poslov. V. Ž.
(Dalje.)

Eliška je bila že nekoliko dnij pripravljena za odhod — zato ni trajala niti ura in bila je že gotova zasesti krotkega konja, katerega so privedli zánjo z Radinj.

Ločitev od tete, opatinje in vseh sester bila je težka; ni mislila nikdar, da se bo ločila tako težko od tihih samostanskih prostorov in molčečih nun, ko bo hitela od tod k očetu. Tudi zánjo je poteklo mnogo, mnogo solz — saj je bila toliko let v samostanu.

Pred porto blagoslovila jo je še mati opatinja in položila ji roko na glavo: „Bog te ohrani, drago dete, bodi srečna! Pred porto ji je naredila še teta Felicija križ na čelo, vrata so se odprla — zaprla — in deklica je bila najedenkrat v tujem svetu, oddaljenem od sveta, v katerem je toliko let živela.

V kratkem je letela četa jezdecv, njim na čelu vitez zraven vitke deklice proti domu. Joka rudeče dekličino oko je pogledalo večkrat proti tihemu samostanu. Tu je zazvenel zvonček s samostana z otožnim glasom. Deklica se je stresla, povzdignila roke in

vzdihnila: „Sestra Bogomila, ki mi je bila najbolj dobra za tetko, umira!“

Obrnila se je, kakor bi se hotela vrniti. Ali oče je prijel njenega konja za uzdo in jo tolašil: „Upokoji se, odpravlja se v krasnejši kraj, kjer jo čaka bogato plačilo za vse dobrote, katere ti je skazala. Moli zánjo in s tem jo najbolj zahvališ za vso ljubezen.“

Deklica se je danes zgodaj ločila od težko bolne redovnice, ki jo je vedno tako zelo ljubila.

Deva je molila tiho, a oče je mislil: „Na radostnej poti nas spremlja mrtvaški zvonec. Ne daj Bog, da bi bilo to znamenje bližajoče se nesreče.“ Ali takoj se je karal v duhu: „Kako si neumna, siva glava, kako babjeverna!“

Takoj se je zjasnil dekličin obraz, potolažen po molitvi. Zakaj bi se žalostila, ko je vendar pri očetu? Zakaj bi se žalostila, ko jasni, topli vzduh, čisto, modro nebo preganja iz duše stiske in bolesti.

Hitro leti deklica kakor prosta ptica pod jasnim nebom. Koliko mora prašati očeta — vse, vse mora izvedeti najedenkrat, kar je slišati milo njenemu srcu; vse, vse bi mu hotela povedati, kar čuti, kar je užilo, po čemur je hrepenelo njeno srce.

Tako se obseda cesta naglo. Že so izginile Dobrane, že jezdijo pod Štenovicami, že se bližajo gozdnati gori, na kateri se vpenja na vse strani vidni grad, kateri je videla tudi Eliška iz hotešev-

skega samostana. Že jih je sprejel gozd v svoje naročje.

Na robu lesa so se sošli z dvema jezdecema, katera sta prijezdila po široki cesti proti gradu. Bila sta to viteza z Ledkova, oče s sinom. Mladi vitez se je ustavil mej gostimi jelkami in je gledal z bistrim očesom mlado jezdkinjo, gledal jo dolgo, dolgo. Oče se je jedva ozrl. Čez nekaj časa ga je dohitel Boček že na polji in je rekel: „V resnici je nenavadno krasna; angeljska prikazen!“

„No, no, sin, samo ne znori mi! Bilo bi vendar smešno, da bi se zaljubil v hčer glavnega mojega sovražnika, njega, ki je vzrok moje nesreče.“

Mladenič je povsili glavo in stopal molčé za očetom. Dekletova postava mu je mrgolela neprestano pred očmi, vselila se je v njegovem spominu — v njegovem srci.

S stolpa se je oglasila radostna troblja; grajski posli so prihiteli na dvorišče pogledat gospodarjevo hčer.

Oče in stara teta sta vedla Eliško v sobico, v kateri bo sedaj stanovala in v kateri je priskrbela skrbna teta vse, kar bi moglo biti hčerki milo.

O kako je srečna! O kako sladke sanje se spuščajo z nebes na angeljskih krilih v njeno čisto dušo, ko spi prvokrat doma — pri očetu.

(Dalje sledi.)

stopilo iz „štunde“ zopet na pravoslavje. Narod trdi, da je bil zapeljan le po velikem obetanju denarja na prestop iz pravoslavja na „štundo“. Pa nekateri so dobili res po petindvajset rubljev na rodovino kot neko podporo. Ko se pa sčasoma obetanja zapeljivcev niso spolnila ter jim niso več denarjev dajali, prestopili so zopet na pravoslavje. „Njihovi zapeljivci so izmislili brezmiselno bajko, katero so razširili med ruski narod, da se bodo veleposestnikom odvzela zemljišča ter razdelila med selske štundiste, in da je to ustanovljeno že l. 1888., ali da se ne daje v javnost.“

Tako so „Mosk. Ved.“ prinesle dopis iz Kijeva, v katerem se razjašnjuje, kako se v poslednjih letih prav hitro razširja „štunda“ med selskim narodom jugozapadnega kraja. Vsako leto se silno množi število štundistov, a borba proti „štundi“ postaja vedno težja. „Štundo“ so prinesli v jugozapadni kraj tuji naseljenci ter se je tukaj ukoreninila posebno vplivom nemških pastorjev, ki na vsak način hočejo, da dokažejo prednost luteranske vere pred pravoslavno.

Odeski časopisi so priobčili na početku meseca novembra preteklega leta vest, da se v jekaterinoslavski guberniji v zadnjem času silno širijo razne sekte. Mistični bajeslovci imajo mnogo svojih privržencev v mnogih okrožjih te gubernije, a posebno v novomoskovskem in pavlogradskem okrožju. V drugih okrožjih se nahajajo zopet privrženci drugih sekt, kot „baptisti“ in „štundisti“. Razlog temu pojavu, kakor pravijo odeski časopisi, leži v tem, ker je ognjišče sedanjega baptizma — okrožje jekaterinoslavsko — metropola nemških naselbin Hartiko in Kičkas, odkoder se ta sekta širi po menonitskih kolonijah in po ruskih vaseh. „Štunda“ pa ima svoje pravo gnezdo v herzonski guberniji, odkoder se širi v sosedna okrožja kijevske, volinske in jekaterinoslavske gubernije.

Gosp. Korčinskij, ki je prošlega leta preživel nekoliko tednov med kijevskimi „štundisti“, svedoči v „Kijev. Slovu“, da se pri njih opaža, kako se „vkupno trudijo, da se oddelijo od ostalih Rusov“. Oni smatrajo po besedah tega dopisnika sebe za čisto drugo, različno narodnost. „Mi smo bili Malorusi“, pravijo oni, a sedaj smo „štunda“, „zdaj smo samostalni, vse imamo svoje, a ž njimi (t. j. z Malorusi) nimamo nič vzajemnega. Nemei so naši pobratimi, oni so naši prijatelji.“

Nekateri so smatrali „štundo“ za poseben pojav ukrajinofilstva, omenja gosp. Korčinskij, pa zatorej so ukrajinofilci tudi želeli „štundo“, ali, ako stvar resnobno vzamemo, je to gotova prevara.

Dovolj je že to, ko vémo, da štundisti vse prezirajo, kar je narodnega maloruskega: čut, običaji, način življenja, pismo, dapač tudi jezik se v ustih pravih štundistov preljeva, ter se spreminja v neko čudno zmes maloruskega, nemškega, poljskega in deloma tudi ruskega literarnega jezika. Narodne umotvorine smatrajo za nekaj nižjega, pa so jih zato zavrgli. Po vaseh, kjer živé „štundisti“, ne razlega se nikdar ne en glas narodne pesme. Gostoljubje pri „štundistih“ tudi zginja. Ta trditev in odtujevanje vzbuja po nekih mestih med pravoslavniimi Malorusi veliko nevoljo.

Ker hočejo „štundisti“ uvesti neko posebno narodnost, ki bi mogla prijateljsko občiti samo z Nemei, ločijo se ostro od veliko-ruskih sekt, kar je dobro omenil gosp. Korčinskij. Velikoruski razkolnik, naj pripada on katerikoli sekti, ostane vedno popolni Rus; ali „štundist“ se ne smatra nič več za Rusa, on je le „štunda“, pobratim Nemecev.

V „Mosk. Ved.“ piše neki gospod H. K., da si štundistična nauka sestavlja tudi že neki znanstveni temelj, in da iziskuje v zgodovini tega kraja za sebe dokaze, kako bi mogla dokazati svojo avtentičnost bodisi že s stališča bogoslovne nauke, bodisi kot dedščina in zapis dedov, ki jim ga je od nekaj posvetila zgodovina. Neke prav ugledne osebe štundistov v južnih krajih gubernije so objavile, da poglavito one držé in varujejo vero svojih prednikov, da je samo njihova vera čista, prava pravoslavna vera, za katero so se vojskovali njihovi dedovi in praedje s Poljaki in židi. Ta naša vera, katero zdaj imenujemo „štundo“, je naša „dedščina“, a vam so vero predelali: „mi smo pravoslavni, a ne vi“, pravijo oni pravoslavnim. Pri tem se oni pozivajo na to, da imajo oni „dedovske“ (t. j. starodavne) knjige, katere so zá-nje ohranili neki „dobri ljudje“, pa da so se vse to naučili poglavito iz teh starih knjig. K temu dodaje dopisnik, da je temu

poglavito povod prevara in brezvestna zloraba nemikanosti prostega naroda.

Kakšne pa so te knjige in od kod so naenkrat prišle? — To je dozdej še temno vprašanje, katero nam je pa vendar deloma razjasnil v znamenitem dopisu v „Mosk. Ved.“ g. Balabuha iz Simferopola, po katerem je tavrski in simferopoljski škof Martinjan sprejel od učitelja K. temeljito spomenico s priloženim ruskim katekizmom luteranske veroizpovedi, kjer se nahaja celi red hudih napadov na pravoslavno vero. Ta učitelj piše v tej svojej spomenici: „Luteranski pastori v južni Rusiji so dolžni širiti rečeno knjigo, katera obsega toliko krivic in navlašnega izopačenja božje besede. Predgovor te knjige pravi, da je knjiga izdana za osebe luteranske veroizpovedi in pod tem imenom dohaja ona v roke ruskega kmeta, ki zna brati in se na tak način brez zapreke lahko upozna z vero Lutrovo. Nemci te knjige ne rabijo kot pomočno učevno knjigo za voljo tega, ker se veronauk po vseh luteranskih šolah, kakor tudi po drugih nemških učiliščih predava v nemškem jeziku. Pa vendar je ta knjiga razširjena po celem Krimu, a morda tudi dalje, med kmečkim prebivalstvom nemškim in ruskim. Gosp. Balabuha se je čisto pravično razsrdil nad to knjigo, pa da ne žali čudorednega čuvstva čitatelja, bal se je navesti napadajoče citate iz te knjige, spomenivši samo, da se v njej posmehujejo pobožnemu ruskemu narodu, pravoslavna vera se nazivlje tamkaj „mrtva“, a luteranska „blagoslovljena“ itd., pravoslavne cerkve v Mali Aziji in na Grškem so neverniki zato porušili, ker je vera njih veroizpovednikov bila „mrtva“. Ali spisatelj te knjige je posvedočil svoje neznatno poznanje pravoslavne cerkve s citatom, da je „celo iztočno krščanstvo priznalo nad seboj moč patrijarha carjigrskega“, ki se pogaja z rimskim papežem za edinost. Ne prihajajo li tudi iz tega izvora „knjige starodavne“ kijevskih štundistov?

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna V. velika skupščina v Ljubljani dne 24. septembra 1890.

(Dalje.)

4. Vodstvo kakor tudi slavna načelnstva naših podružnic skušajo, kako težko je ohraniti priproste — pa včasih tudi inteligentne — ljudi pri družbi, katera vedno le pobira prispevke in trka ter naklada narodni davek, a jim ne vrne nikakega osebnega darú. A čč. skupščinarji, vodstvo se tudi v tem oziru lahko opraviči ter pokaže vspehe in sad, ki ga je rodil težko prisluzeni, pa družbi darovani noviči bornega slovenskega težaka. To so:

A. Družbini zavodi.

a) Zabavišče ali otroški vrtec v Celji. O ustanovitvi in premembah pri tem zavodu poročali smo že prejšnja leta. Čč. družbeniki se lahko informirajo v zadnjih „Vestnikih“. Ta zavod je vodstvo proti primerni odškodnini izročilo v popolno oskrbovanje čč. šolskim sestram, ki so naše gore list, ki čutijo z nami, ki razumevajo pravične slovenske potrebe. Vodstvo je prepričano, da je za krščansko in slovensko vzgojo ondotne naše mladine tako najbolje preskrbljeno v mestu, ki se bo s časoma prepričalo, kako miren in kako plemenit umeva biti Slovenec. V tem zavodu se vzgaja tudi naraščaj za ondotno slovensko deklisko šolo, ki je prava trdnjava za okolico — a tudi sploh za južni Štajer — kajti od ondot bodo izhajale prihodnje dobre krščanske — pa tudi zavedne slovenske matere, kojih vse prihodnje nastopanje bode pritrditiv pesnikovemu bodrilu: „Biti slovenske krvi, bodi Slovenki ponos“. (Dobro!) Po najnovejših poročilih zahaja v to zabavišče krog 70 otrok. Vrtnarica je č. sestra Vincencija Lah pod vodstvom častne predstojnice sestre Purgaj.

b) Zabavišče pri sv. Jakobu v Trstu. Naši prečastni skupščinarji tržaški vedó, v kako žalostnem položaji so slovenski otroci v mestu in v obližju, katerih roditelji so od jutra do večera z doma, v tovarni ali trgu itd., da si kot težaki prisluzijo svoj vžitek. To deco zbrati krog domačega ognjišča ter jo vzgajati v krščansko-slovenskem duhu je namen tega zavoda. Vpisanih v njem je bilo 74 otrok, nekako polovico dečkov in polovico deklic. Zaradi boleznih „influence“ jih je nekaj malega izostalo. Izvrstne vspehe je dosegla vrtnarica-voditeljica Justina Michelli, katerej je vodstvo ob njenem izstopu iz službe poslalo zahvalno pismo ter jo kot voditeljico prosilo še nadaljne požrtvovalnosti. Novoimenovana

vrtnarica je Antonija Nadlišek. Ta zavod je semešče za

c) Slovensko osnovno šolo pri sv. Jakobu v Trstu. To smo šolno leto 1889/90 razširili v dvorazrednico po „učnem načrtu za Primorje“. Vpisanih je bilo v I. razred 82 otrok, v II. pa 64, torej vkup 146. Poučevali so: verouk Bernard Sever, mestni kapelan pri sv. Jakobu, učitelj in voditelj šoli Mihael Kamuščič in učiteljica Josipina Delkin.

Meseca junija obiskal je oba razreda c. kr. šolski nadzornik H. Zavagna ter se izrazil povoljno o napredku. Sklepna preskušnja se je dobro obnesla; z vspehom te šole smo zadovoljni. Ravno zdaj ob pričetku šol odprli smo za šolsko leto 1890/91 III. razred in učiteljem imenovali Ivana Kiferle. To vam je, častna gospóda, v Trstu jedina slovenska šola, dasi biva ondi morda toliko Slovencev, kakor v naši prestolnici ljubljanski.

d) Kot nov zavod je prirastel lansko leto otroški vrtec v Rojanu. Razmere so nanesele, da smo morali osnovati za našo mladino tu na prav primernem in lepem kraju slovensko zabavišče. Po mnogih zaprekah je načelnštvo na Greti odprlo ta zavod na imendan Nj. Veličanstva presvetle cesarice Elizabete s slovesno božjo službo. Oglasilo se je toliko otrok, da jih zbog prepričlega prostora niso mogli vseh sprejeti. Obiskavalo ga je redno 53 otrok. Vrtnarica je gospica Irma Fabiani. Z vspehom je bilo ondotno načelnštvo zadovoljno.

e) V Gorici se Slovincem, a le vsled lastnih naporov, v šolskem oziru nekoliko boljše godi kakor v Trstu. Da se prepreči raznarodovanje ondotnih otrok, ustanovljen je otroški vrtec v Pevmi blizu Sočinega mosta. Tako se je otelo krog 40 slovenskih otrok. Vrtnarica je Karolina Lašič. Gorisko načelnštvo je pohvalilo ta zavod.

f) Isti namen je v življenje poklical: otroški vrtec v Podgori. Rodoljubnemu županstvu ondotnemu zvesto na strani stoji naša družba. Krog 70 otrok se lepo vzgaja v materinem jeziku. Z vspehom so rodoljubi zadovoljni.

In zdaj, slavna skupščina, soštejemo li vso to deco, ki zahaja v šolske zavode družbe sv. Cirila in Metoda, dobimo lepo število več kot 400 otrok, ki upamo, bodo ohranjeni svoji slovenski narodnosti; brez nas bi bili najbrž izgubljeni. In če bi potem vprašal družbenika, ki sam za svojo osebo sicer ni ničesa prejel od družbe, ko bi ga v duhu postavil v sredo te nežne mladine — polne življenja, vedoželjnosti in veselja — da-li zdaj vidi sad darovanih svojih novičev — prepričan sem, da se mu razvedri lice in da si radostno odtrga še od svojega zaslužka ter imetja in to položi na altar domovinski; v njegovem srcu pa bo odmevala beseda Kristusova: „Kar ste storili kateremu najmanjših mojih bratov, to ste meni storili“. In to je najlepša plača za vernega kristijana. (Odobranje.)

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. oktobra.

Notranje dežele.

Pohod nemškega cesarja na avstrijskem dvoru časniki razpravljajo raznovrstno po svojem stališči; posebne važnosti mu ne pripisujejo, ker je nemški cesar že v pregovoru, da je vedno na potovanji. Gotovo pa bodo Ultra-nemci dunajski porabili to priliko, da bodo Dunaj pokazali sosednemu vladarju v pristno nemški podobi, sebe pa v polno-nemški zvestobi.

Hrvatski deželni zbor snide se po časnikiških poročilih dne 12. oktobra. Zopet bo imel hrvatski ban priliko kazati svoje ljubezen do Hrvatske in nezavisni zastopniki naroda bodo zopet svetu kazali krivice, ki se godé Hrvatom v kljub vsem jim po pogodbi zagotovljenim pravicam.

Nemški deželni poslanci na Češkem imajo dne 10. oktobra svoj posvetovalni shod, ter hočejo nabrusiti orožje, s katerim bodo skušali še bolj Čehe razdvojiti, vzlasti plemstvo ločiti od naroda in vreči Tsaffejo vladu.

Trgovinsko politiko avstro-ogrsko je v pomenljivem govoru pred svojimi volilci kritikoval in odločno obsajal dr. Pattai na Dunaju; vzlasti je povdarjal, da avstrijsko trgovino vodijo Ogrri in Nemei na veliko škodo avstrijskih trgovinskih razmer. Železnice Ogrri tako snujejo, da teži vsa trgovina na ogrsko stran in to v toliki meri in tako drano, kakor da bi bila Avstrija Ogrom tuja dežela. Trgovinske pogodbe mej Avstrijo in Ogrsko so le enostranske, ker jih Avstrija spolnuje, Ogrska pa vživa polno izrednih koncesij. Sedaj nameravajo Ogrri avstrijski trgovini zapreti pot na vzhod in pro-

met iz Galicije pospeševati po ogrskih progah čez Sedmograško v Bukarest in Odeso. V Prusiji izdelano blago se ceneje izvaža po ogrskih železnicah nego naše v Avstriji dogotovljeno. To je pač skrajna breztačnost in nelojalnost Ogrov do Avstrije. In pri vsem tem vendar avstrijski trgovinski minister napiva v ogrskem jeziku ogrskemu ministru za trgovino. — Ta govor nam pojašnjuje žalostne posledke dualizma vzlasti v trgovinskem oziru, vidi se pa, da so pri tem delali račun brez krčmarja, ker hoteč z dualizmom oškodovati Slovane, škodovali so celokupni Avstriji.

Odbor srbsko-narodnega kongresa sošel se je 29. sept. v posvêt, da se dogovori ob oskrbovanju cerkvenih fondov in v ta namen, da pripravi predloge, ki se imajo ob svojem času predložiti cerkvenemu zboru. — Žal, da je samostojnost srbsko-narodne razkolne cerkve le na papirji; tudi tukaj imajo Madjari vso oblast v svojih rokah; patrijarh in škotje so imenovani, živé in delujejo večinoma le po milosti — madjarski; one neodvisnosti, kakor jo razodeva katoliška cerkev, bi zaman iskali pri razkolni, ki se je odcepila od svoje matere, a mora zato služiti svoji mačehi.

Vnanje države.

Bolgarija. Poročalo se je že listom o bivani vojvode Leuchtenberskega v Carjigradu. Ker je najprvo list „Times“ zatrobil v svet, da je vzbudil ta obisk ruskega vojvode v Bolgariji veliko nejevoljo, oglasila se je „Svoboda“ ter pravi: „Bolgarsko ljudstvo se ne zanima za take ljudi ter noče ničesa vedeti o njihovem potovanju. Bolgarija ima svojega kneza, kateremu je ljudstvo udano in za katerega hoče žrtvovati vse, da bi mu utrdilo njegov prestol. Bolgarija ne potrebuje nobenega kandidata več, in mi se čisto nič ne vznemirjamo, če se govori o ruskih kandidatih, temveč taka poročila se nam zdé smešna in bijejo na naša ušesa kakor ironija“. Vsaj bi bilo tudi dovolj nespametno, če bi vsak obisk ruskih „kandidatov“ v Carjigradu vzbujal nejevoljo v bolgarskih političnih krogih ter jih vznemirjal.

Rusija. Kakor se poroča iz Peterburga, namerava ruska vlada pomnožiti mejno stražo ob avstrijski meji. Ta naredba pa ne bo imela drugega pomena, kakor da se kolikor mogoče omeji trgovina s prepovedano robo. Dobro bi bilo, da bi storila ruska vlada isti korak tudi ob kavkaški meji. Ruska mejna straža ima, kakor utegne znano biti, popolnoma vojaško organizacijo.

Nemčija. „Reichsanzeiger“ poroča: Za prihodnjo organizacijo vzhodno-afriškega obrežja se nabira potrebno gradivo v državni upravi, da se bo mogel predložiti državnemu zboru takoj popoln načrt vseh podrobnosti in poedinostij. Cesarski guverner kamerunski, baron Soden, pojde tle dni v vzhodno Afriko, da bo poizvedel, kaka bo prihodnja notranja uprava in kako bodo vravnane razmere sodnje oblasti na imenovanem obrežju. — Socijalistiški „Berliner Volksblatt“ piše, da bo od 1. okt. naprej Liebknecht pri vredništvu imenovanega lista. — Mnenje nekaterih listov, da bo Lesezynski Verdyjev naslednik, t. j. nemški vojni minister, zavrača „Nordd. Allg. Zeitung“ ter pravi, da bo dosegel to častno službo brčkone general Kaltenborn.

Italija. Poročalo se je že o pogovoru, katerega je imel dopisovalec listu „Figaro“ s Crispijem. Listi prinašajo naslednje podrobnosti omenjenega pogovora: „Če bi hotela Nemčija Francijo napasti, bi jaz kolikor mogoče to zabranjeval, toda Nemčija noče napasti Francije. Trodržavna zveza poteče že 1892. l., pa ni čuti še nikakih glasov, da bi se ponovila. Toda kateri državnik bi si iskal zaveznikov za dve leti naprej? Ali je mogoče vedeti, kdo bo v dveh letih naš prijatelj ali sovražnik?“ — Dokler je vodil še knez Bismarck usode evropskih narodov, videti je bila trodržavna zveza, katero je bil splel knez Bismarck s svojo železno roko, dokaj močna in zanesljiva. Ko je pa odstopil Bismarck iz nemške državne službe, ko je izgubil svojo moč in veljavo, oslabil je tudi njegov trabant Crispi. Ni mu več mnogo do trodržavne zveze, temveč najrajši bi se zvezal s Francijo.

Francija. Minister zunanjih zadev, Ribot, imel je dné 29. septembra pri svojih volilcih v St. Omeru govor, katerega jedro se glasi blizo tako le: Francija si je v svesti svoje moči in je po vsej pravici ponosna na njo; vendar pa hoče mirovati. Vnanje države pripoznavajo sedanjo francosko vlado za močno in trajno. Koncem svojega odgovora je opomnil Ribot, da bo vlada kmalu vložila postavni načrt, da se opusté st. omerske trdnjave. — „Figaro“ omenja pogovor, katerega je imel neki francoski časnikar s Crispijem v Neapolu. — Crispi skuša prav spretno, da bi zadobil Italiji naklonjenost Francije. Svoj govor je zaključil Crispi, da se trodržavna zveza ne bo ponovila; zakaj noben državnik ne misli na to. — Vsled uradnih poročil provzročila je škode povodenj na Francoskem do 150 milijonov frankov in 100 ljudij je že žrtva neukročenemu elementu.

Švica. Zavezni svet poroča o vspehih sporazumljive konference dné 27. septembra v Tesnu naslednje: Ker so konservativci zahtevali, da se osnuje poprejšnja vlada ob conditio sine qua non, ni o se spustili na obravnavo. Zastopniki obeh strank pa so soglasno pripoznali, da je treba iskati

glavni vzrok tesinskim nemirrom v pomanjkljivem volilnem sistemu, kateri ovira liberalni stranki dostojni zastop v velikem svetu. Tako poročila.

Portugal. Kakor zagotavljajo najnovejša lisabonska poročila, ni se upanje na sporazumjenje mej Anglijo in Portugalom čisto nič izboljšalo in tudi se ni nadejati, da bo sedanja vlada v tem oziru srečnejša, kakor je bila poprejšnja. Pa kako tudi, ko je tako nasprotovanje v vseh slojevih portugalskega prebivalstva do Angležev. Dokler se ne preosnuje angleško-portugalska pogodba, da bo vsaj deloma ugajala portugalskega prebivalstva želji, ni se nadejati notranjega miru in zadovoljnosti. Protivladno gibanje je z izgredivi zadnji čas na dnevnem redu. Tako se poroča iz Lisabone dné 29. septembra, da se je zbralo po noči po lisabonskih ulicah obilo množice, katera je kričala: Doli z izdajalci!

Turčija. Iz Carjigrada se poroča listom 28. septembra: Neki mlad Armenec je ustrelil danes na mašnika armenske škofijske cerkve v Kumpaku, ker je ostro obsojal zadnje nemire armenskih rogoviležev na svetem mestu. Toda zločinec ni zadel svojega cilja in, žal, uhitel postavni roki. — Carjigradska poročila pobijajo poročila lista „Times“, da je bil Masa bey odposlan v Medino. Maso so pred šestimi tedni upravnim potom prognali v Medino v prognanstvo, toda potoma je ušel postavni roki, katera ga je pa zopet kmalu v svojo oblast dobila. Zdaj je v zaporu v Jildic-palači, kjer je pod ostro stražo.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 29. septembra. Jupiter Pluvius zapustil nas je minoli teden in prikazali so se nam prav prijazni jesenski dnevi. Neki angleški astronom trdi, da bo ta jesen enaka l. 1834., katerega leta je vinska trta drugič poganjala. Res, da sem videl sedaj v „Pratru“ tu in tam divji kostanj v cvetju.

Dunajčanje se silno trudijo nemškega cesarja slovesno sprejeti. Magistratni svét dovolil je 50 tisočakov za olepšavo. Pot od kolodvora severne železnice po cesti čez Ring do dvorane je podobna morskemu obrežju z vsakovrstnimi barkami v zastavah. Po „Pratru“ je cesta enaka drevoredu, kajti stebri na vsacih 10 korakov prepreženi so z zastavicami različnih barv. Slavoloki po Ringu nosijo večjidel pruske grbe.

Cesar Viljem II. zapustil bo dné 30. t. m. Pomorje ter stopil čez mejo pozno v noči s posebnim vlakom. Vodstvo severne železnice odposlalo bo nekaj svojih uradnikov nemškemu cesarju nasproti do Prerave. Na postajah odpovedal je cesar vsakršni sprejem.

Na Dunaj pride dné 1. oktobra okoli 9. ure. Na severnem kolodvoru čakali ga bodo naš svetli cesar na čelu vseh naših nadvojvod izvzemši nadvojvodo Karola Ludevika, kateri bo pričakoval namesto našega cesarja kralja saksonskega ravno isti dan na severno-zahodnem kolodvoru.

Nemškega cesarja pričakovala bo tudi častna stotnija huzarskega polka z zastavo in del pešpolka Friderik Viljem št. 50 en parade z zastavo in godbo.

Tritisoč dunajskih veteranov bo delalo špalir z redarji. Po cesarski naredbi bodo hiše olepšane samo z avstrijsko-ogerskimi zastavami, kakor tudi z nemško-pruskimi deželnimi zastavami (črno-belorudeče, črno-bele), deželnimi barvami avstrijsko-ogerskimi (modro-rumene, belo-zelene) in dunajskimi mestnimi (rudeče-bele).

Dunajska policija si neutrudno prizadeva odstraniti vse, kar bi morda mir kalilo ob prihodu nemškega cesarja.

V „Pratru“ so našli minoli teden umorjenega krošnjarja Navratila, a od tistega časa se bojé Dunajčanje čez „Prater“ po noči brez revolverja. Polovica razstavljalcev, ki zapusté ob 10. uri rotundo, vzelo je orožne liste. Rožanski.

Dnevne novice.

(Od odbora za slavnostni večer) na čast sestanka slovenskih poslancev smo dobili naslednji dopis: P. n. občinstvu, ki bi se rado vdeležilo jutrnjega slavnostnega večera v čitalnici, nikakor ne bo moči ugoditi, kakor bi želel odbor. Pretesna je slavnostna dvorana za to. Računati je v prvi vrsti z gosti, potem z zastopi in deputacijami narodnih društev, s pevci in reditelji, katerim je bilo prihraniti vsem prostore. Na ta način ostane le pičlo število vstopnic za širše občinstvo. Zategadelj je želeli, da bi vsakdo, ki iz raznih naslovov morda dobí več kot jedno vstopnico, oddal ostalo svojemu narodnemu znanecu. Kolikor ostane vstopnic, dobili

jih bo jutri dopoldne pri odborovem načelniku gosp. dr. D. Majaronu.

(Slavnostni večer v čitalnici.) Vsa narodna društva ljubljanska so dobila od slavnostnega odbora naslednji poziv: Dnó 2. oktobra t. l. bo dné na čast slovenskim poslancem o njih sostanku v Ljubljani slavnostni večer v čitalniški dvorani in želeli je, da se ga vdeležé vsa narodna ljubljanska društva. Zaradi pretesnega slavnostnega prostora ni moči vabiti društva, da bi prišla polnoštevilo, pač pa Vas slavnostni odbor uljudno prosi, da bi izvolili odposlati Svoja zastopnika. Prilagam Vam v to ime dve vstopnici z opomnjo, da je za slavno deputacijo vže pripravljen prostor.

(Vspored slavnostnega večera), ki ga priredé narodna društva ljubljanska na čast slovenskim poslancem. Petje: 1. Winter: „Slavska domovina“. — 2. Nedved: „Pozdrav Bledu“, moški zbor z bariton-samospevom (g. Pucihar). — 3. F. S. Vilhar: „Naša zvezda“, moški zbor s tenor-samospevom (g. Pribil). — 4. Hajdrih: „Jadransko morje“. — Godba: 1. „Koračnica“. — 2. Kóek: Overtura k opereti: „Serežan“. — 3. Gleisner: „Friedenspalmen“, valček. — 4. Emerschitsch: „Slovanske varijacije“, solo za krilni rog. — 5. Komotschar: „Ich liebe dich“, polka franč. — 6. Komzák: „Čeh a Němec“, veliki potpouri. — 7. Auber: Overtura k operi: „Der erste Glückstag“. — 8. Ivanovici: „Meteor“, valček. — 9. Millöcker: Odlomki iz operete: „Der Viceadmiral“. — 10. Kaulich: „Par force“, polka hitra.

(Bogoslovne šole) v Ljubljani so se danes pričele z duhovnimi vajami. Je pa bogoslovcev v četrtem letu 26, v tretjem 25, v drugem 24, v prvem 25, vseh torej 100. Razven teh ima ljubljanska škofija tri bogoslovce v Rimu, in enega (Pečjaka) v Inomostu, kamor je šel bogoslovne studije nadaljevati.

(Mestna hranilnica ljubljanska) Meseca septembra vložilo je 265 strank v mestno hranilnico ljubljansko 91.669 gl. 76 kr., vzdignilo pa 193 strank 70.097 gl. 23 kr.

(Imenovanje.) Ministerjalni podtajnik v notranjem ministerstvu Henrik grof Attems je imenovan za okr. glavarja na Štajarskem.

(Nov vozni red) prične se danes na Rudolfovih državni železnici. Z današnjim dnem bodo prihajali vlaki na južni kolodvor ob 7. uri 13. m. zjutraj, 4. uri 52 m. popoldne in 9. uri 45 m. zvečer; odhod iz Ljubljane: ob 6. uri 45 m. zjutraj, 11 uri 42 m. predpoldnem in 4. uri 25 m. popoldne.

(Železnica Divača-Loka-Celovec.) Gorenje-avstrijski deželni odbor se je izrekel za železnico Divača-Loka-Celovec v smislu sklepov dné 28. jul. v Celovcu zbrane enkéte.

(Poročil) se je g. Franc Murnik, c. kr. stotnik v pokoju, z gospico Justino Koširjevo iz Ljubljane.

(Hranilno in posojilno društvo v Ptuj) imelo je septembra meseca t. l. dohodkov 33.538 gl. 83 kr.; izdatkov pa 30.905 gl. 41 kr., in gotovine koncem meseca 2633 gl. 42 kr.; promet znaša tedaj 67.077 gl. 66 kr. Mej dohodki: Vrnena posojila 8803 gl. 41 kr., vplačane vloge 11.537 gl. 55 kr., vplačane obresti dolžnikov 1659 gl. 38 kr.; vplačani opravní deleži 442 gl., vstopnina 78 gl. itd. Mej izdatki: Dana posojila 18.797 gl., vzdignene vloge 10.586 gl. 50 kr., izplačane obresti vlog 205 gl. 81 kr., upravni troški 109 gl. 10 kr., naloženo pri drugih zavodih 1000 gl., izplačani deleži 77 gl., izplačana dividenda 98 gl. 6 kr. itd. Novih udov pristopilo je septembra t. l. 39.

(Najden zaklad.) Kakor se poroča „Ljub. Ztg.“ iz Kamnika, našli so delavci v ponedeljek pri gradnji kamniške železnice na nekdanjem Metonovem zemljišču v lončeni posodi 29 srebrnjakov in 27 manjših srebrnih denarjev. Zaklad so poslali kamniškemu okr. glavarstvu.

(V graški deželni razstavi) VII. skupina: „Higijena in zdravstvo“, izložilo je tudi c. kr. 3. korno poveljništvo jako važno stensko tabelo gledé na kozovo epidemijo v Ljubljani l. 1887.—1888. Ta tabela pojašnjuje, da je v dobi osepnic zbolelo v Ljubljani 6 odstotkov ljubljanskih civilnih prebivalcev in da je od teh 24-6 odstotkov umrlo za osepnicami; vojakov je sicer tudi zbolelo 3 odst., dasi so bile vsem stavljene znova kozé, a umri pa niti jeden vojak ni od ljubljanske posadke!

(Pozor na agente za izseljence!) Okrajna glavarstva svari v svojih uradnih listih pred agenti, ki zapeljujejo ljud, da se seli v Ameriko. Imenujejo se vlasti ti-le dobrotniki ljudstva: Ljud. Wielich na

Dunaji, D. Schick in Rosenbaum v Pragi, Avgust Langer v Berlinu, Th. Langer in Jos. Pastor v Hamburgu, F. Missler, C. L. Baedeker, Ed. Ichon in Albin Sokol na Dunaji. Komur so bili doposlani prospekti, v katerih se priporoča izseljevanje, izroči naj jih najbližjemu c. kr. okr. glavarstvu.

Raznoterosti.

— Povodenj na Francoskem Dočim imamo mi na Kranjskem letošnje leto strašno sušo, pribajajo zadnji čas iz Francije poročila o strašni povodnji, ki je zadela posebno južne ob reki Rodanu ležeče pokrajine. Kakor se poroča iz Pariza „Kreuztg.“, napravila je silna povodenj na južnem Francoskem za 50 do 60 milijonov škode. Mej drugim je žrtva naraslih francoskih rek tudi 40 ljudi. Po vsej deželi se nabirajo milodari za nesrečne poplavlence.

— Londonski Eifflov stolp. Priprave za Eifflov stolp v Londonu se vže vršé. Delo samo se bo pričelo prihoduje leto in bo dovršeno v kakih osemnajstih mesecih.

— Velika dvorana. V Londonu nameravajo sozidati tako imenovani ljudski tempelj, v katerem bo imelo baje 100.000 ljudij prostora, da se bodo posvetovali o predmetih javnih interesov.

Telegrami.

Dunaj, 1. oktobra. Vsi listi brez razločka pozdravljajo z največjim navdušenjem obisk nemškega cesarja. „Fremdenblatt“ omenja izredne vrline cesarja Viljema, povdarja neomajano zvezo obeh držav ter pravi, da je zveza z Nemčijo v dobro vsem narodom. „Neue Freie Presse“ piše: Navdušenje Dunaja bode odmev napitnici povodom šlezjskih vaj in prevod v ljudski jezik. „Vaterland“ piše, da bode prijateljska zveza med obema državama v zagotovilo evropskega miru. Uradni list je objavil imenovanje deželnega poslanca dr. Erweina za deželnega glavarja Koroškega; njegov namestnik je pl. Hillinger.

Dunaj, 1. oktobra. Cesar Viljem pripeljal se je točno ob 8. uri 52 min. na kolodvor severne železnice; pričakovali so ga cesar, nadvojvode Albreht, Viljem in Rainer. Oba cesarja sta se objela in dvakrat poljubila. Cesar Viljem je stisnil roke nadvojvodam in izrazil županu Prixu zahvalo za slovesni sprejem. Med mnogoštevilnim občinstvom sta se oba cesarja z nadvojvodami odpeljala na dvor. Saksonskega kralja je nadvojvoda Karol Ludovik v imenu cesarjevem pozdravil na kolodvoru severo-zapadne železnice. Oba sta se srčno objela, poljubila in odpeljala v Schönbrunn. Pri vsprejemu nemškega cesarja so bili navzočni: korni poveljnik Schönfeld, divizionar Hranilović, ces. namestnik, policijski načelnik, župan; nemško veleposlaništvo, vojaški ataše Deines so se petjali nasproti do Gänserndorfa. Cesar, Albreht in Viljem so bili v pruskih uniformah. Nemški cesar je bil v uniformi avstrijskega huzarskega polka.

Med sviranjem pruske himne sta oba cesarja ogledala si častno stotnijo. Nemški cesar se je zahvalil za velike priprave in prosil, naj se to naznani prebivalstvu. Župan je odgovoril z izrazi ponosa in veselja dunajskega prebivalstva o navzočnosti svetlega gosta. Vladarja je množica navdušeno povzdavljal. Vožnja po okrašenih ulicah je bil pravi slovesni sprevod. Cvetice so metali v odprti dvorni voz. Posebna slovesna je bila vožnja na mestu, kjer je bil zbran na treh velikih odrih cvet dunajske družbe, občinski zastop in corpore. Tu je bilo nepopisno veselje, nemški cesar je salutoval posebno hvaležno proti odrom. Akoravno so le veteranci skrbeli za red, bil je povsod vzoren.

Dunaj, 1. oktobra. Pri zajutreku v Schönbrunnu so sedeli na desni Franca Jožefa nemški cesar in Leopold Bavarski, na levi saksonski kralj, nadvojvoda Karol Ljudevit, vsi v lovski obleki.

Dunaj, 1. oktobra. Ko je prišel nemški cesar na carski dvor, obiskal je avstrijskega cesarja in na to nadvojvode. Ob 10¹/₂ je obiskal nemški cesar nemško poslanstvo, kjer je ostal 25 minut. Tu se je kazal cesar prav veselega ter se pohvalno izrazil o lepem dunajskem sprejemu. Na to je šel nemški cesar v kapucinsko cerkev ter je položil osebno na krsto cesarjeviča Rudolfa venec. Ko je odmolil, je rekel očetu gvardijanu, da je bila ta pot težavna. Potem je obiskal Kalnokya ter se naposled vrnil v cesarski dvor, katerega je pa kmalu zapustil, da se je odpeljal v Schönbrunn med burnim navdušenjem mnogobrojne množice.

Budimpešta, 30. septembra. Za kornega poveljnika v Budimpešti je imenovan podmaršal knez Rudolf Lobkovic. Knez Lobkovic je od svojega bivanja v ogrskem glavnem mestu kot poveljnik 5. topničarskega polka v najboljšem spominu.

London, 30. septembra. Alderman Savory je imenovan soglasno za lord mayorja za prihodnje leto. — Poprejšnji guverner helgolandskega otoka, Barkly, je umrl.

Tiflis, 30. septembra. Veliki železniški predor pri Surannu na transkavkaški železnici je bil včeraj slovesno odprt prometu.

Umrli so:

V bolnišnici:
26. septembra. Izidor Repše, delavec, 25 let, jetika. — Marijeta Lukan, gostija, 81 let, vsled ostarelosti. — Anton Hudovernik, pisar, 38 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inč
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
30	7. u. zjut.	740 8	94	brezv.	megla	0 00
	2. u. pop.	740 0	2 35	sl. jzpad	jasno	
	9. u. zveč.	740 6	1 64	"	"	
Srednja temperatura 16.5°, za 2.9° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

1. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	89 gl.	— kr.
Srebrna " 5 ¹ / ₂ " 100 " 16%	88	45 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	106	45 "
Papirna renta, davka prosta	101	25 "
Akcije avstr.-ogerske banke	959	— "
Kreditne akcije	307	50 "
London	112	35 "
Francoški napoleond.	8	85 ¹ / ₂ "
Cesarski cekini	5	34 "
Nemške marke	55	07 ¹ / ₂ "

Tržne cene v Ljubljani

dne 1. oktobra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 1	Špeh povojen, kgr.	— 70
Rež,	3 90	Surovo maslo,	— 80
Ječmen,	3 74	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 25	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 71	Goveja meso, kgr.	— 59
Proso,	4 71	Telečje	— 60
Koruza,	5 4	Svinjsko	— 66
Krompir,	2 23	Koštrunovo	— 36
Leča,	10	Pišanec	— 45
Grah,	10	Golob	— 15
Fižol,	8	Seno, 100 kgr.	1 35
Maslo, kgr.	— 90	Slama,	1 45
Mast,	— 70	Drva trda, 4 mtr.	6 40
Špeh svež,	— 64	" mehka,	4 40

Odprije pekarije in prodaja moke.

Usojam si p. n. občinstvu in gospodom gostilničarjem naznanjati, da **odprem dne 1. oktobra t. l.** v svojej hiši

v Florijanskih ulicah št. 12

pekarijo in prodajo moke.

Prizadeval si bodem svojim p. n. naročnikom postreči s **fino pekarijo**, s svežim belim in črnim kruhom na vago in v štrucah, z izvrstnim rženim kruhom itd. po najnižjih cenah. **Na zahtevanje pošiljam kruh tudi na dom.** — Zajedno opozarjam častite gospodinjne na svojo **bogato zalogo vsakovrstne moke.** Z odličnim spoštovanjem

(3-2)

Karol Žužek.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KT. TISK RN
v Ljubljani.

Premija na svetovni razstavi v Londonu 1862, Parizu 1867, Dunaji 1873, Parizu 1878.

Klavirji na obroke za na deželo salonski krilasti klavir, pianine (52-33)

iz tovarne svetovno znane tvrdke (Gottfried Cramer) — Wilh. Mayer na Dunaji za 380 gl., 400 gl., 450 gl., 500 gl., 550 gl., 600 gl., 650 gl., pianine za 350 gl. do 600 gl. Klavirji družih tvrdk za 280 do 350 gl. Izposojilo klavirjev za na deželo pod najugodnejšimi pogoji.

Prodajalnica in posojilnica klavirjev A. Thierfelder, Dunaj, VII., Burggasse 71.

Dunajske razstavne srečke

à 1 gl.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gl.
6 srečk 5 gl. 50 kr.

Glavni dobitek

50.000

gl. vrednosti.

Žrebanje že 15. oktobra.

Srečke po 1 gl. pri C. C. MAYER-ji v Ljubljani.